

**I**n duimini dñm iesum christum ad Ro. xiiij. Hoc verbum ppositū habet magnā difficultatē in theologia quō xp̄s pōt induitū nō sit vestis. quia dicit thema. Induimi ni dñm iesum xp̄m. Pro cui⁹ declaracione sciendū q̄ vita dñni nr̄i iesu xp̄i sancta ⁊ v̄tuosa q̄m tenuit in hoc mūdo dicit vestis in sacra scriptura Ro qz vestes ppter duo inuēte fuerūt. scz pp̄t honestatē ad coopiendū carnes. scdō ppter frigiditatē. Adā ⁊ euā aīn pctm in statu innocentie nō indigebat vestib⁹. quia nihil erat eis in hōstum nec verecūdū. nec imundū. nec in paradiſo terrestri vigeſ frigus. de b̄ p̄ma pte. q. cū. ar. ii. Sed statim post pctm ex quo aīa fuit inobediens deo etiā caro fuit inobediens aīe ⁊ habuit frig⁹. Ideo tūc de⁹ fecit eis tunicas pelliceas. Et quē admodū vestis coopit corpus seu carnem. sic v̄tus coopit aīam. Quia s̄m sc̄m Tho. ⁊ Esa. liij. vestes sanctorū sunt ad ptegendū calefaciēduz ⁊ ornandū. ⁊ sunt alba mūda ⁊ odorifera. Et b̄ eundem ps. xluij. vestis ecclie ē duplex. scz doctrina vtriusq; testamēti ⁊ opa v̄tuosa. Ido dicit ps. iij. eth. q̄ v̄tus est habit⁹ electiū. Ido de v̄tutibus dicit apls. In h̄ ingemiscim⁹ habitationē nr̄am que de celo ē supindui cupientes. si tū vestiti ⁊ nō nudi inueniamur. Nā ⁊ q̄ sum⁹ in hoc tabernaculo ingemiscimus grauati eo q̄ nolumus expoliari. s̄ supuestiri. iij. Cor. v. Ecce ergo h̄ q̄no oportet nos indutos esse vestibus v̄tutum. Et p̄t r̄nū ad vnā questionē quā facit vos. Si in alio mūdo erimus nudi. vel induiti maxime post diē iudicii. Dico q̄ boni ⁊ saluati erunt induiti. mali aut ⁊ damnati erūt nudi. Beati em erūt induiti virtutibus vt sol ē induit⁹ claritate. Ido dicit btūs Joh. Apoc. xvij. Bear⁹ q̄ vigilat ⁊ custodit vestimenta sua ne nudus ambulet. ⁊ videat turpitudines ei⁹. Cū ergo vita dñi nostri iesu xp̄i quā tenuit in hoc mūdo fuerit sancta ⁊ v̄tuosa int̄m q̄ xp̄s dicit nō solū v̄tuosus sed etiā v̄tus. i. ad Cor. i. Nos pdicamus xp̄m dei v̄tutem. Persona ergo que viuit v̄tuose induit xp̄m ip̄m imitando in vita v̄tuosa. Et s̄m h̄c modū dicit apls in themate. Induimini dñm iesum xp̄m. i. xp̄m imitamini i sc̄a ⁊ v̄tuosa vita ⁊ p̄filiōe p̄z h̄tēa. Nō vt mclī possim vob⁹ declarare q̄liē poterim⁹ induē christū ipsuz imitando reperio motiuum a quadam autoritate sacre scripture. que vocat christū ignem dicens. De⁹ noster ignis consumens est. ad Heb. xij. Nō sanctus Thomas Esa. x. q̄ de⁹ dicitur ignis. quia subtilis est tripliciter. scz s̄m substantiam. scientiam ⁊ apparentiam. ⁊ lucidus. quia manifestat. delectat ⁊ dirigit. ⁊ calidus. quia viuiscat purgat ⁊ deuastat. ⁊ leuis ppter motum situm ⁊ in permissionem. ⁊ ibidem. xxxij. dñs dicit ignis

quia purgat inflamat ⁊ pdemnat. ⁊ ad idē ad Heb. xij. dñs dicit ignis. quia ignis inter sensibilia est nobilior. clarior. actiūor. actualior. altior. magis purgans ⁊ consumens sicut de⁹. Si ēm ferrum in fornace induitur igne. sic nos possumus induere christum. quod potest fieri. quaz duplicitē s̄m quattuor conditiones quas feritum recipit ab igne.

**C** Prima q̄ sit clarū ⁊ lucens

**C** Secunda calidū ⁊ ardens

**C** Tertia molle se extendens

**C** Quartū pulchru ⁊ nitens ⁊ patens.

Sic ad instar ferri igniti nos debem⁹ induere q̄t tuor virtutes. ⁊ sic iuxta ps̄lūm thematis. Induimini dominū iesum christū. Primo conditō ferri quā recipit in fornace quādō induit igne ē claritas lucens. quia totū induit claritate ⁊ tra suam conditionem. quia de se ferrum non lucet. si nos induendo xp̄m recipimus in nobis claritatem fidei christiane. amouēdo a nob̄ tenebras ⁊ obscuritates errorū ⁊ dubitationū ⁊ iduimur claritate fidei in fornace sancte matris ecclesie. tēnendo eius determinatiōne ⁊ veritatē. Et si for te aliquis nostrū aliquādō dubitauit in aliq̄ arti culō ponat se in fornace ecclesie. eius sententia ⁊ determinationi firmiter stando. ⁊ non intellectu suo diffinire et determinare aliter q̄ ecclia deter minauit. Si ēm darentur tibi duodecim floreni de florētia. ⁊ tu velles ipsos pbare ad lumen paruum candele faceres magnā stulticiā. quia iam pbati sunt per tot fornelloz q̄s transierūt. Idez de duodecim veritatibus ⁊ articulis fidei q̄ per tot fornelloz transierunt. de hoc habet sc̄da se / de. q. i. arti. x. ⁊ de pō. q. x. ar. iiiij. Primo per il lum fornellum ardentissimum pdicatiōis christi qui mentiri nō potest. ⁊ tot miraculis probauit. Imo si christ⁹ nō fecisset miracula adhuc omnes tenerent sibi credere. vt dicit sanct⁹ Tho. quoti beto. iij. q. liij. ⁊ supra Joh. ca. xv. Secundo per fornellum publicationis apostolorum ⁊ passio nis martyrum. quia p̄ista veritate pbāda mor tui sunt plurima miracula faciendo. Tertio per fornellum disputationis doctorum cuz phis imperatoribus ⁊ regibus. intantū q̄ nullum potest esse dubium in fide quod non sit examinatum ⁊ probatum. patet ergo stulticia illorum qui lumi ne paruo sui intellectus volunt probare articulos dicentes. Videamus quomodo tres perso ne diuine sunt vnius. deus tē. quia totum hoc est iam examinatum et disputatum ⁊ determinatum. Ideo ad instar optimi floreni mittat in bur sa conscientie per puram credentiam. di. Credo domine. Circa predicta ⁊ predictorum intelligētiā. querit sc̄us Tho. i. parte. q. xxxij. ar. i. Utrū trinitas diuinarū personarū. possit per naturale rōnē cognosci. Ad quā q̄stionē idē. s. Tho. r̄ndz di. q̄ impossibile est per naturalem rationem ad

# Dominica secunda Aduentus

cognitionē trinitatis diuinarū psonarū puenire  
 Quia homo prationē naturale in cognitionem  
 dei puenire nō pōt nisi ex creaturis. Fm illud ad  
 Rhoma. i. Inuisibilia dei p ea que facta sunt in  
 tellecta cōspiciunt. Creature aut ducūt in dei co  
 gnitionem sicut effect' in cām. Hoc igit solū rati  
 one naturali de deo cognosci pōt. qd cōpetere ei  
 necesse est fm q ē omniū entiū principiū. Virt  
 aut creativa dei est cōs toti trinitati. vñ ptinet  
 ad essentie vnitatē nō ad distinctionē psonarū  
 Per rōnē igit naturalē cognosci possunt de' deo  
 ea que ptinet ad essentie vnitatē nō aut ea que p  
 tinent ad distinctionē psonarū. Qui aut nitit p  
 bare trinitatē psonarū naturali rōne. fidei dupli  
 citer derogat. pmo quidē q̄tū ad dignitatē ipsi'  
 fidei q ē vt sit de reb' inuisibilibus querē hu  
 manā excedunt. vñ aplūs dicit ad Heb. xj. q̄ fide  
 des est de non apparetib'. Et aplūs dicit. i. Co  
 rinth. ii. ca. Sapientiā loquimur inf' pfectos. sa  
 pientiā vero nō hui' seculi. neq̄ pncipū hui' se  
 culi qui destruunt. sed loquimur dei sapientiā in  
 ministerio. que est abscondita. Secūdo talis de  
 rogat fidei q̄tū ad vtilitatē trahēdi alios ad fidē  
 dem. Cū em aliq̄s ad pbandū fidē inducit ratio  
 nes que nō sunt cogētes cedit in derisionē infide  
 lium. credunt em q̄ h̄mōi rationib' innitamur &  
 ppter eas credam'. Que igit fidei sunt nō sunt  
 temptanda p bare nisi p autoritates his q̄ auto  
 ritates suscipiunt. Apud alios vero sufficit de  
 fendere nō esse impossibile qd p̄dicat fides. Sic  
 em hilari' in lib. de trini. Nō putet hō sua intel  
 ligentia generationis sacramētū posse cōsequi.  
 Amb. etiā dicit. Impossibile est generatiōis sci  
 re secretum. mēs deficit. vox silet. h. s. Tho. vbi  
 supra. Sic igit articulis fidei firmiter adherēdū  
 nō est ppter rōnē naturalem sed ppter diuinaz  
 reuelationē & p fidē. Sic em induumur xp̄m reci  
 piendo in nobis claritatē fidei. talib' sic indutis  
 dicit apls. Eratis aliquī tenebre. nunc aut lux in  
 dño vt filij luc ambulate. ad Eph. v. Sup hoc  
 dicā vobis vnā figurā quam legimus Ezech. s.  
 vbi dicit Ezech. q̄ deus ostēdit sibi inter cetera  
 animalia vnū animal quadrifaciatus. d. q̄ emit  
 tebat scintillas claras quasi aspectus eris cādē  
 tis. Allegorice hoc animal figurabat quemlibet  
 xpianū. qm̄ om̄is bon' christian' habet vnū ca  
 put quadrifaciatum. Caput ē fides catholica. q̄t  
 tuor facies sunt quattuor euāgelistae. Prima fa  
 cies a pte ante ē facies hoies. Ecce euāgeliū bea  
 ti Mat. q̄ p hoic figurā. Scda facies a de  
 xtr' est facies leonis. Ecce euāgeliū beati marci.  
 Tertia facies a sinistris ē bouis. Ecce euāgeliū  
 beati luce. q̄ p bouē figurā eo q̄ tractat d̄ sa  
 crificio. Quarta facies retro altior ē aquile. Ec  
 ce euāgeliū beati iohis. qui alti' alijs tractat de  
 xp̄i diuinitate. Si bon' xpian' ē quilibet d̄z h̄re  
 vnū corp' & vnū caput q̄drifaciatus & d̄z emitteb'

scintillas claras. s. p̄fitēdo articulos fidei. q̄ non  
 sufficit h̄re claritatē fidei in corde. s. oport̄ emit  
 tere scintillas. als extinguit fides in corde. Sic  
 lucerna ardēs in laterna q̄ nō pōt spirare. Idee  
 mittere d̄z scintillas. d. Credo q̄libet die d̄ mane  
 & de sero cū p̄testatione. t̄ b̄ p̄silii ē b̄til p̄iero. &  
 ita faciebat dauid. q̄ dīc de se. Credidi. s. i corde.  
 pp̄ qd locut' sū. s. i ore emitēdo scintillas & q̄uo?  
 ego aut h̄uiliat' sū nimis. Pro p̄missor̄ intelli  
 getia fm. s. Tho. Nō scda scde. q. ii. i pn. de sū  
 me in p̄tinutiōe q̄ duplex ē act' fidei. s. interior  
 & exterior. Intior act' fidei ē credē. Sed p̄fessio  
 orl eoz q̄lūt fidei ē act' fidei extior. De actu pri  
 mo sive intiori q̄ ē credē agit. s. Tho. ii. ii. q. ii. p  
 totū. Et d̄ actu fidei exteriori q̄ ē p̄fessio agit. q.  
 iii. Credere aliq̄ q̄lūt s̄ rōne nat alē ē de nc̄citate  
 salutis. s̄lūt fides. dīc. s. Tho. vbi s. q. ii. iii. scd. iii.  
 d. xxiiii. ar. iii. q. j. imo credē aliq̄ q̄ rōne nat ali  
 demōstrant ēncrū. scda scde. vbi s. ar. iii. Si  
 ne fide (in q̄t ap̄ls ad Heb. xj.) impossibile ē deo  
 placere. Credē aut ea q̄lūt supra rōnē nō ē leui  
 tati. vt dīc. s. Tho. iii. di. xxiiii. ar. iii. q. ii. idē p̄  
 gētiles. li. j. c. iii. Itē q̄rit. s. Tho. de actu fidei ex  
 teriori. s. p̄fessione. Ut p̄fessio fidei sit de nc̄cita  
 te. Ad quā q̄stī. r̄ndet scda scde. q. iii. ar. ii. q̄ con  
 fessio fidei ē de nc̄citate salutis. tūc solū q̄n ex ei'  
 omissione p̄clitāt honor dei vel vtilitas p̄mit  
 puta si aliq̄s in̄rogat' de fide tacēt. & ex b̄ crede  
 ref. vel q̄ nō h̄ret fidē vel q̄ fides nō eēt v̄a. vel  
 alij p̄ ei' taciturnitatē auiterēt a fide. In h̄mōi ei  
 casib' p̄fessio fidei ē de nc̄citate salutis. autoritas  
 ad b̄ ad Ro. x. Lorde credit̄ ad iusticiā ore autē  
 fit p̄fessio ad salutē. Nō dico scdō q̄ ferrū i forma  
 ce nō solū recipit claritatē s̄ etiā calorē ardētēz p̄  
 suā naturā. Sic nos induēdo xp̄m nō solū reci  
 pim' claritatē fidei. s̄ etiā calorē ardēt̄ charitatē  
 s̄ frigiditatē ideuotōis & negligētē faciēdo opa  
 dei cū ardore & feruore sp̄us diligēt̄. de isto ḡ ar  
 dore dīc r̄ps. Ignē veni mītē in frā & qd volo  
 nisi vt ardeat Lu. xij. Ardet aut ignis charitatē  
 q̄n religiosus nō ē negligēs. s̄ diligēs. Idē dica  
 tur de clericl & laicl fm q̄ expediēs erit. De isto  
 igne charitatē dicā v̄ b̄ vnā figurā de q̄ Leui. vi  
 p̄cepit de' di. Ignis in altari sp̄ ardebit quē nu  
 triet sacerdos subūciens ligna mane p singulos  
 dies ipsoito holocausto d̄sūp. Allegorice altare  
 ē cor duoti xpiani i q̄ offert d̄o illō sacrificiū. d̄ q̄  
 dīc d̄o Sacrificiū d̄o sp̄us p̄bulat̄. qd fit q̄n hō  
 ūredit d̄ p̄ctis & mala vita quā tenuit. & cōit̄ offert  
 d̄o isto mō. sacrificiū i altari cordis. d̄ q̄ dīc Ignis  
 taltari sp̄ ardebit. s. ignis ardēt̄ charitatē. s̄ statī  
 extinguit. Sic religiosi i nouiciatu scipiūt bñ et  
 deuote suire deo. s̄ extinguit postq̄lūt p̄fessi. et  
 h̄nt p̄tēi cauda asini. q̄r t̄c. Idē de clericl q̄n di  
 cūt missam nouā. s̄ p̄ extinguit. t̄c. Idē de laicl  
 in quib' accendit ignis charitatē & deuotōis in  
 aliquo fmōe. s̄ p̄ statī extinguit. Ob̄ndict' eēt

# Bermō

## I

Si moreres dū ignis ardet. Iō dicit. ignis in alta  
ri semp ardebit. Sed quō fieri di. Quem nutrit  
sacerdos tē. Ille ignis accēdit i missa cū lignis  
quis qđ sit qn dī. Cōfiteor deo omnipotenti. In  
troit' tē. Deinde ponunt magna ligna in cano  
ne. et sic tande venit xp̄s in hostia cōsecrata. idō  
dicit. Quē nutrit in missa sacerdos sufflādo i p̄  
dicatiōe. Ita faciebat xp̄s et apli. et ignis accēde  
bat in corde apli. Iō dīc. Ignis ille erit p̄petuus  
q̄ nūc deficiet in altari. Lcui. vj. // Dico fūto  
q̄ qñ ferrū induit igne. recipit molliciē h̄ p̄dicio  
nē sue duricie. Sic et nos induedo xp̄m debem⁹  
recipie molliciē remissionis iniuriarū h̄ implaca  
bilitatē ipatiētē. Ideo ad instar ferri igniti. qđ  
p̄ multos ictus mallei extendit. Hic et nos p̄ mul  
tas maledictiones tribulationū debem⁹ extendi  
ad om̄es diligendos et iniurias remittēdo iux̄ il  
lud qđ dicit apls. Estote benigni inuicē miseri  
cordes donates inuicē sicut et deus in xp̄o dona  
uit vobis. ad Eph. iiiij. Nō q̄ benignitas refert  
ad sociale cōversationē. Misericordia ad pau  
perū cōpassionē. Donatio ad iniuriarū remissio  
nem. Hec tria habem⁹ exemplariter in xp̄o et cō  
cludit. Sicut deus in xp̄o donauit vob. // Di  
co q̄rto. q̄ qñ ferrū induit igne recipit et eo pul  
chitudinē delectabilē. et sic nos xp̄m induentes  
debem⁹ recipie in nobis pulchritudinē placētis  
honestatis qđ fit p̄ purā p̄tinēti et castitatem di  
mittēdo imūdicia carnalitatis. Qm̄ int̄ alias v  
tutes pulchrior et castitas q̄ mltū placet deo et an  
gelis. Iō Sapient. iiiij. Q̄ p̄ pulchra est casta ge  
neratio cū charitate. Querit sc̄tūs Tho. ii. ii. q.  
clj. ar. j. Utrū castitas sit v̄tus. Et r̄ndet q̄ sic.  
q̄ in hoc ratio v̄tutis humanae cōsistit. q̄ sit ali  
quod s̄m rōnem modificatū. H̄znomē castitati  
sumit ex h̄. q̄ p̄ rōnē p̄cupiscētia castigat. q̄ ad  
modū pueri ē refrenāda. vt pt̄z p̄ Bm. iiiij. et h̄.  
Unū manifestū (inquit sc̄tūs Tho.) ē castitatē ēē  
v̄tutem. Et ē subiectiue in alia. s̄ materia habet i  
corpe. Et castitas p̄prie dicta est v̄tus specialis  
habēs specialē materiā. s̄. cōcupiscētias delecta  
bilii que sunt i venereis. sed large dicta siue me  
tapho. ē generalis v̄tus. vt dicit sc̄tūs Tho. vbi  
supra. ar. ii. et ista dī castitas sp̄ualis. oponitur  
fornicatio sp̄ualis. p̄ qualibet em̄ v̄tutē retrahit  
mēs humana ne reb̄ illicitis delectabiliter p̄iun  
gat. p̄ncipaliter tñ ratio hui⁹ castitatis ē genera  
lis v̄tus. et dicit metapho. cōsistere in charitate  
et in alijs v̄tutibus theologicis. q̄b̄ mēs deo cō  
fugit. et modo charitas est pulcherrima v̄tutū  
Nō cū charitate magis q̄ cū timiditate. iō Esa.  
lx. Nō dāmī q̄ fertis vasa dī. et subdit p̄re  
cedet em̄ vos dīs et cōgregabit vos deus israel.  
In hac autoritate p̄pheta ponit tres rōnes ostē  
dentes quo castitas ē magis necessaria mō q̄ an  
i carnationē xp̄i. Prima ibi. Nō dāmī q̄ ferti va  
sa dī. vasa dī sūt nr̄a corpora q̄ portā q̄ sūt vasa

gl̄e. s̄ an̄ xp̄i incarnationē nō erāt vasa dī. quia  
ip̄e nō habebat corp̄. Eccl̄a ibi. p̄cedet em̄ vos  
dīs. s̄. xp̄s in puritate. q̄r xp̄s nescit qđ ē illō ex  
perimentalis. licet sine pctō potuisset h̄re v̄tore.  
sed noluit vt daret nob̄ exēplū castitatis Tertia  
ibi. Cōgregabit vos de⁹ iſrl̄. s̄. cū agelis suis p̄i  
rissimis et casti. Apoc. xxij. Nō itrabit in ea aliquā  
coquinatū aut abominationē faciēs. Ecce q̄ /  
re dīc the. Indulmini dīm iſlum christū.

¶ Bōnica sc̄tā aduent⁹. Bermō. s̄. de euāgeliō.

**R**unt signa in so  
le et luna et stellis. Lcū. xxij. In ista do  
minica sc̄tā m̄ eccl̄ia facit officiū d̄ ad  
uentu xp̄i ad iudiciū. et in sc̄tō euāgeliō hodierno  
xp̄s ondit nob̄ v̄s. q̄ reqrunt in oī iudicio q̄ semp  
debent fieri. Primum ē intimatio t̄pis. Eccl̄m pre  
paratio loci. Tertium citatio p̄tū. Quartū cō  
paratio p̄sonalis. Quintū diffinitio iudicialis.  
Sextū executio effectualis. Et de p̄mo. s̄. itima  
tione tempis. q̄rā sc̄tis quo iudex assignat t̄ps  
t̄pib⁹. di. tali die veniatis ad audiēdā s̄niaz. Hic  
facit de⁹. nō q̄ dicat nobis dīe. s̄ dedit nob̄ signa  
i qb̄ cogscet t̄ps iudiciū. di. Erūt siḡi sole et luna  
et stell. q̄ dies iudiciū nō ē soli deo. vt di. s̄. Cho.  
iiiij. sc̄t. di. xlviij. q. ii. et di. xlviij. q. i. Nō dat nob̄ si  
gna in reb̄ occultis. sed in manifesti. que a toto  
mūndo vident. vt tor⁹ mūd⁹ possit illud t̄ps iudiciū  
cognoscere. Nō s̄m sc̄tū Tho. in. iiiij. di. xlviij  
q. j. et xlviij. q̄ nō om̄ia signa in euāgeliō p̄tinēt  
ad generale iudiciū. immo forte nulla. s̄ alia signa  
erūt ibi. Que autē sint ista signa h̄ declarat ip̄se  
met. Battl̄. xxij. di. Sol obscurabit et luna n̄  
dabit lumen suū et stelle cadēt de celo. Itē Johē  
lis. ii. Sol cōuerteret in tenebras et luna in sangu  
inem. anteq̄ veniat dies dī magn⁹ et horribilis.  
Nō s̄m sc̄tū Tho. in. iiiij. scripto. dist. xlviij. q. j.  
sol et luna obscurabunt p̄ p̄uationes sui luminis  
vel simul vel diuerso t̄pe circa dī iudiciū. nō au  
tem illo die nec post. Obscuritas illa solis potest  
intelligi iuxta obscuritatem te nebrarum solis.  
que fuerūt tempore Moysi in terra egypti. s̄m  
q̄ legitur Exod. x. Quia gentes non poterāt se  
mouere de loco in quo erant nec se videre nec se  
iuare mutuo et durauerunt per tres dies. Mo  
do hic cogitate. Si deus volens dare finem vni  
regno tantā induxit obscuritatē solis sc̄p̄ tres  
dies. Quātā ergo obscuritatem dabit in fine mū  
di quando dabit finem et terminum toti mundo  
non solum p̄ tres dies. sed forte per trīginta. nec  
aliqua lux cerei vel lucerne poterit in mundo vi  
uere. Ecce hic signa que erunt in sole. luna autē  
conuertet in sanguinem. quia tota erit in colore  
sanguinis et. Dicit enim Hieronym⁹ q̄ ante dī  
em iudiciū arbores et plantae pluent sanguinem.  
Et stelle cadent de celo. q̄r tūnic assub et fulgura  
erūt de celo. h̄ intelligit de assub q̄ videt quātā